

29. nedel'a A

*Ja som Pán, iného niet,
okrem mňa nieto Boha. (Iz 45,5)*

Prvé čítanie

Kniha proroka Izaiáša 45,1.4-6

Takto hovorí Pán o svojom pomazanom, Kýrovi: "Vzal som ho za ruku, aby som mu podriadil národy a odpásal bedrá kráľov, aby sa pred ním otvárali dvere a nijaká brána nezostala zavretá. Pre môjho služobníka Jakuba a Izraela, môjho vyvoleného, zavola som ťa po mene, poctil som ťa, aj keď si ma nepoznal. Ja som Pán, iného niet, okrem mňa nieto Boha. Opášem ťa, aj keď ma nepoznáš, aby všetci od východu slnka i od západu vedeli, že okrem mňa niet iného. Ja som Pán a nik iný."

Druhé čítanie

1. list Solúnčanom 1,1-5b

Pavol, Silván a Timotej solúnskej cirkvi, ktorá je v Bohu Otcovi a v Pánu Ježišovi Kristovi. Milosť vám a pokoj!
Stále ďakujeme Bohu za vás všetkých a pamätáme na vás vo svojich modlitbách. Bez prestania spomíname pred naším Bohom a Otcom, aká činorodá je vaša viera, obetavá vaša láska a vytrvalá vaša nádej v nášho Pána Ježiša.
Vieme, bratia a sestry Bohom milovaní, že ste vyvolení, lebo sme vám evanjelium nezvestovali len slovami, ale aj s prejavmi moci v Duchu Svätom a s úplnou istotou.

Evanjelium

Matúš 22,15-21

Farizeji odišli a radili sa, ako by mohli Ježiša podchytiť v reči. Poslali k nemu svojich učeníkov a herodiánov s otázkou: "Učiteľ, vieme, že miluješ pravdu a podľa pravdy učíš o Božej ceste. Neberieš ohľad na nikoho, lebo nehľadíš na postavenie človeka. Povedz nám teda svoj názor: slobodno platiť daň Cisárovi, či nie?"

Ale Ježiš poznal ich zlomyseľnosť a povedal im: "Čo ma pokúšate, pokrytci?! Ukážte mi daňový peniaz!"

Oni mu podali denár. Spýtal sa ich: "Čí je tento obraz a nápis?"

Odpovedali: "Cisárov."

Tu im povedal: "Dávajte teda Cisárovi, čo patrí Cisárovi, a Bohu, čo patrí Bohu."

Na zamyslenie

"Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi, a čo je Božie, Bohu." V 6. roku po Kristovi bola zavedená rímskou okupačnou mocnosťou, vládou v Izraeli daň. Mal rímsky cisár právo žiadať túto daň od Božieho ľudu? Táto otázka je háklivou záležitosťou tak v náboženskej ako aj politickej situácii, je páľčivou témou. Tento problém je skutočne explozívny v krajine, kde silný židovský nacionalizmus akceptuje, prijíma škvrnu podriadenia sa cudzej moci len so škrípaním zubov. Pretože, nech Ježiš akokoľvek odpovie, ocitne sa v nebezpečí, a to buď na strane radikálnych nacionalistov, ktorí chcú odoprieť cisárovi daň, alebo, keď schváli daň, stratí svoju náboženskú autoritu ako rabín.

"Pokrytci", hovorí Ježiš a vychádza z tejto háklivej záležitosti jasnou požiadavkou, výzvou: "Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi, a čo je Božie, Bohu." Tí, ktorých vrecká sú plné cisárových peňazí, v skutočnosti už aj tak prijali nadvládu cisára. Avšak Boh a cisár nemôžu byť nikdy rovnocennými rivalmi. Ich úrovne sú úplne odlišné. Aj keď človek prijme, uzná cisársku daň, Boh ostane vždy tým, ktorému patrí skutočná, úplná poslušnosť. Každá svetská moc je pominuteľná, len Božie Kráľovstvo je večné a konečné. Preto len Boh je rozhodujúcou inštanciou, ku ktorej má smerovať všetko správanie. Pretože Božia "vláda" nežiada materiálne dobrá ľudí, ona si nárokuje na samotných ľudí.

"Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi, a čo je Božie, Bohu." To, že Ježiš pýtajúcim sa neodpovedá očakávaným "áno" alebo "nie", poukazuje na to, že tu ide o oveľa podstatnejšiu úroveň ako len o otázku daní. Ide tu o to, že Boha treba v každom prípade viac poslúchať ako ľudí. Ako to možno realizovať, vykonávať konkrétne vo všetkých možných situáciách rozhodovania, na to biblia nedáva žiadne hotové recepty. Ježiš nám ani neodníma možnosť rozhodovať sa, čo je správne a čo nie. Keď nám ide o to teda vyrozumiť, vycítiť to, "čo je dovolené", môžeme zodpovedať túto otázku len na základe našej viery, nášho poznania a svedomia. Neexistuje len jedno správne "áno" a jedno správne "nie". Ktorá odpoveď v konkrétnom prípade je tá správna, to bude v nás postupne dozrievať a rásť. Ten, kto Bohu dáva, čo Bohu patrí, totiž svoje srdce, svoju pozornosť, svoj vnútorný a vonkajší sluch, tomu sa dostane aj odpoveď na mnohé ťažké až háklivé otázky.

"Dávajte Bohu, čo je Božie!" – tu zaznieva spontánne otázka: čo patrí Bohu? Keď daňový peniaz zobrazuje cisára, čo nesie, predstavuje Boží obraz? Odpoveď môže znieť len: Boží obraz je vrytý do celého sveta, pretože On je Stvoriteľ a všetko ostatné je Ním stvorené. Keď všetko nesie Boží obraz, potom aj všetko patrí Bohu, a to predovšetkým každý z nás. Peniaz nesie dnes taký obraz, zajtra zase iný. Boží obraz stvorenia ostáva stále ten istý. Preto sa možno len na Neho spoliehať, a preto môžeme byť len Jemu niečo "dlžní".